

Hudební skupina Jakub Tichý
<http://www.bandzone.cz/jakubtichy>
www.punk.cz - Recenze Petra Šrajera

Musím se přiznat, že mám velkou slabost pro písničkáře. Frajeři s kytarou, kteří se nemůžou opírat a skrývat za hromadou hluku a skvělými melodiemi, ale musí posluchače přesvědčit svými texty a myšlenkami. Ostatně folk má v tomto ohledu hodně společného s punkem, protože písničkáři většinou berou do rukou kytaru z důvodu revolty.

Nemohl jsem si tedy nevšimnout žánru, který u nás sice zatím není výrazně rozšířen a oblíben, ale je tu. Folk/punk. Punkových písničkářů opravdu moc nemáme, ale přece se několika jmény pochlubit můžeme: Tom77 (minulý rok vydal desku Přišel čas), Dáša fon Fl'aša (slovenský hyperaktivní kluk, který vydává desky neustále a neustále je také na turné) a nebo Jakub Tichý, o jehož nové desce Nic ze života má být tento článek.

Deska se může pochlubit osobitým obalem a téměř nečitelným bookletem. Hudba možná překvapí fanoušky, kteří znají Jakuba pouze s kytarou. Na desce se totiž objevuje i několik hostů s dalšími nástroji a sám Jakub Tichý se ukázal jako zručný hráč na pravítka, struhadlo nebo plnotučnou hořčici. Možná překvapí také pomalé tempo většiny skladeb. To ale pouze zdůrazňuje texty, které přímo srší pesimismem, zklamáním, samotou a dalšími skvělými náladami.

Čtrnáct skladeb, ze kterých se deska skládá, vznikalo v letech 2010-2012 a jednoznačně mezi nimi vyniká úvodní skladba Jednoho dne jistě zazvoní, na kterou koluje po internetu také videoklip. Nezaostávají ale ani další skladby, jako Kytička, Píseň, rockenrolová a kupodivu také pozitivní energii nadupaná Být s tebou nebo její přímý opak v podobě hřbitovní Já jsem tě miloval. No a co teprve závěrečná a všeřikající Všichni mně serete.

Tvorba Jakuba Tichého není punkově přímočará (přestože se tak tváří) a občas vyžaduje více poslechů. Ty jsou ale jen zasloužené, protože nová deska je opravdu povedená a poslechu hodná.